Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-303 (mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, drs. J.W. Janse, leden en mr. R.G. de Kruif, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 27 maart 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ASR Levensverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 6 april 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Beleggingsverzekering in Waerdye-eenheden. De vordering tot vernietiging van de verzekering vanwege dwaling is verjaard. Voor zover consument heeft gesteld dat verzekeraar jegens haar is tekortgeschoten of onrechtmatig heeft gehandeld door geen informatie over de in rekening te brengen kosten te verstrekken, is de vordering ook verjaard. De vordering tot schadevergoeding met als grondslag dat door verzekeraar ten onrechte kosten in rekening zijn gebracht waarover tussen partijen geen wilsovereenstemming heeft kunnen bestaan, is niet verjaard omdat de Commissie niet heeft kunnen vaststellen op welk moment de verjaring daarvan is gaan lopen en dus ook niet wanneer deze is voltooid. Doordat verzekeraar vooral een beroep op verjaring heeft gedaan en verder vrijwel geen inhoudelijk verweer heeft gevoerd en consument op haar beurt heeft aangevoerd dat zij de schade niet exact heeft kunnen bepalen, heeft de Commissie de schade geschat. De Commissie heeft daarbij aangesloten bij eerdere uitspraken van Kifid met betrekking tot het Waerdye product van Verzekeraar, zoals onder andere: CvB 2017-043 en GC 2019-794. Daarbij is geconcludeerd dat op basis van de verstrekte informatie niet over alle in rekening gebrachte kosten wilsovereenstemming heeft (kunnen) bestaan en dat de andere dan de in de productinformatie genoemde kosten(soorten) derhalve niet in rekening gebracht hadden mogen worden. Verzekeraar dient ook voor deze consument de waarde van de verzekering op dezelfde wijze te herrekenen en het positieve verschil als schadevergoeding aan consument uit te betalen. Vordering deels toegewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier met bijlagen;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie (repliek) van Consument op het verweerschrift;
- de reactie (dupliek) van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft via een tussenpersoon (hierna: de Adviseur) met ingang van 1 september 1996 een beleggingsverzekering, een zogenoemde Waerdye levensverzekering, hierna te noemen: de Verzekering, afgesloten bij (de rechtsvoorganger van) Verzekeraar.

2.2 Bij de Verzekering is sprake van een overlijdensrisicodekking en kapitaalopbouw op basis van beleggen. Bij deze Verzekering komt het beleggingsrisico geheel voor rekening van Consument.

2.3 De premie bedraagt € 51,08 per maand. De einddatum van de Verzekering is gesteld op 1 november 2029. De Verzekering is bedoeld als aanvulling op het pensioen en daarom is een lijfrenteclausule van toepassing.

2.4 Op een polisblad uit 2003 is onder andere het volgende opgenomen:

"(…)
Ingangsdatum verzekering: 01-09-1996 Einddatum: 01-11-2029
Lijfrentekapitaal bij leven
Bij het in leven zijn van de verzekerde op de ingangsdatum van de lijfrente zal het lijfrentekapitaal bij leven niet in contanten worden uitgekeerd, maar dienen als rekengrootheid voor de vaststelling van een oudedagslijfrente
(…)
Bij het in leven zijn van de verzekerde op de einddatum wordt voor wat betreft het SR Mix fonds een bedrag in euro's gegarandeerd. Dit bedrag is gelijk aan de som van de voor dit deel van de verzekering overeengekomen en betaalde termijnpremies in de periode gelegen tussen de datum waarop voor het eerst in dit fonds is belegd en de einddatum.
(…)
Ten aanzien van het lijfrentekapitaal bij leven dient in de polis en de voorwaarden onder einddatum te worden verstaan de ingangsdatum van de lijfrente.
(…)

Bij overlijden van de verzekerde voor de einddatum zal het lijfrentekapitaal bij overlijden, zijnde 90% van de netto reservewaarde van de verzekering, niet in contanten worden uitgekeerd, maar dienen als rekengrootheid voor (…) een nabestaandenlijfrente(…)
(…)
De premie bedraagt E 51,08 per maand
(…)
Lijfrentekapitaal bij leven
Onderstaand is vermeld het lijfrentekapitaal bij leven in eenheden vastgesteld per 01-04-2003 en geldend tot de eerstvolgende premievervaldag. Daarnaast treft u aan de tegenwaarde van dit kapitaal in euro's tegen de op vermelde datum geldende eurowaarde van de eenheid.

Fonds	*WE-eenheden*	*eurowaarde eenheid*	*tegenwaarde in euro's*
SR Mix fonds	*85.479*	*0,4306*	*E 36.807,-*

(…)
De verdeling van de premie naar fonds luidt:
SR Mix fonds E 51,08
Op de verzekering zijn de op het clausuleblad vermelde clausules van toepassing.

Op deze polis zijn de voorwaarden WE4 van toepassing.
(…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Verzekeraar de ten onrechte (te hoge) in rekening gebrachte kosten vergoedt, alsmede de geleden schade als gevolg van de door Verzekeraar, al dan niet in zijn rol als adviseur, geschonden zorg- en informatieplichten voorafgaand, bij en/of na het aangaan van de Verzekering, te vermeerderen met de wettelijke rente.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Volgens Consument is Verzekeraar tot vergoeding gehouden omdat Consument bij het sluiten van de beleggingsverzekering heeft gedwaald, over (een deel van) de kosten geen wilsovereenstemming bestaat, sprake is van oneerlijke bedingen in de overeenkomst en Verzekeraar jegens Consument toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst en/of bij de totstandkoming dan wel uitvoering van de Verzekering onrechtmatig jegens Consument heeft gehandeld. Consument heeft het volgende aangevoerd:

- Verzekeraar heeft zijn informatie- en zorgplicht(en) geschonden door voorafgaand of bij aanvang van de Verzekering geen informatie te verstrekken over de kosten die zouden worden ingehouden en ook niet de voorwaarden ter hand te stellen. Daarnaast is Consument niet geïnformeerd over de fondsbeheerkosten.

- Consument heeft (destijds) geen offerte ontvangen. Er is alleen een aanvraag-formulier ingevuld. Consument heeft ook na afsluiten van de Verzekering de toepasselijke voorwaarden nooit ontvangen.
- De Verzekering was afgesloten via een agent van (de rechtsvoorganger) van Verzekeraar, zodat Verzekeraar ook als adviseur verantwoordelijk kan worden gehouden.
- De kosten van Verzekeraar bedragen maar liefst € 180,- per jaar, waarvan bijna de helft wordt toebedeeld aan de adviseur.
- Consument heeft alleen een polisblad uit 2003. Er is toen iets gewijzigd, vermoedelijk is de premie toen aangepast.
- De omvang van de schade is nog niet exact te bepalen, omdat Verzekeraar geen opgaven wil doen van alle betaalde premies en ingehouden kosten. Consument gaat er vooralsnog vanuit dat € 180,- per jaar onterecht is ingehouden.
- Over de kosten bestond geen wilsovereenstemming dan wel de kostenbedingen zijn oneerlijke bedingen en de kosten zijn derhalve onrechtmatig in rekening gebracht.
- Consument is zich pas in 2018 bewust geworden dat sprake is van zelfverrijking (bijna 30% van de inleg ging op aan kosten) en bedrog (bewuste verzwijging van de in te houden kosten). Van de Riav 1994 had Consument nog nooit gehoord. Vóór 2008 heeft Verzekeraar geen informatie verstrekt over de hoogte van de overlijdensrisicopremie en/of die premies zijn onttrokken of toegevoegd. Er is daarom niet te laat geklaagd en de schadevorderingen zijn niet verjaard.
- Consument heeft vanaf 2008 weliswaar kostenoverzichten ontvangen, maar was er niet mee bekend dat Verzekeraar mogelijk in het begin nog eerste en rentekosten in rekening heeft gebracht.

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument klaagt over de kosten in de Verzekering, maar haar klacht bevat uitsluitend algemene stellingen en verwijten die niet zijn toegespitst op de individuele situatie van Consument. Zonder onderbouwing wordt een bedrag van € 6.684,- en/of € 9.806,- gevorderd.
- Vanaf 8 juni 2008 ontvangt Consument jaarlijks een (waarde) overzicht conform de Modellen de Ruiter. Bij brief van 26 maart 2012 is Consument geïnformeerd over de compensatieregeling.
- Voor zover sprake zou zijn geweest van dwaling is de vordering tot vernietiging van de overeenkomst inmiddels verjaard (artikel 3:52 lid 1 sub c van het Burgerlijk Wetboek (BW)).

- Vanaf juni 2008 is Consument geïnformeerd over de (hoogte van de) in rekening gebrachte kosten. Vanaf dat moment, maar uiterlijk binnen drie jaar, had zij een vordering tot vernietiging op grond van dwaling moeten indienen. Dit heeft Consument niet gedaan en daarom is deze vordering al in 2011 verjaard. Als wordt uitgegaan van het moment van informeren over de compensatieregeling (2012) was de vordering al in 2015 verjaard. Consument heeft echter pas in 2018 bij Verzekeraar geklaagd.
- Verzekeraar betwist dat de gestelde tekortkomingen tot schade hebben geleid. En zelfs al zou er schade zijn dan is de schadevordering van Consument verjaard op grond van artikel 3:310 lid 1 BW.
- Mogelijk was de precieze omvang of juridische grondslag van haar schadevordering in 2018 voor Consument nog niet volledig duidelijk, maar dat er schade was wel. Ook was zij bekend met de daarvoor aansprakelijke persoon. Consument was al in 2008 in staat om een vordering tot schadevergoeding in te dienen. Verzekeraar verwijst daarbij naar een uitspraak van 24 juli 2019 van de Rechtbank Den Haag. Uitgaande van het moment van informeren over de compensatieregeling (2012) was de vordering tot schadevergoeding in 2017 verjaard.
- Consument heeft echter tot december 2018 gewacht om, via haar gemachtigde, een vordering in te stellen.

4. Beoordeling

Verzekeraar geen adviseur

4.1 Verzekeraar heeft gemotiveerd betwist dat Consument is geadviseerd door een loondienstagent(schap)van een rechtsvoorganger van Verzekeraar. Verzekeraar heeft gesteld dat sprake was van een (zelfstandige) assurantietussenpersoon, te weten [naam tussenpersoon]. Consument heeft haar stelling daarover verder niet nader, althans onvoldoende concreet, onderbouwd zodat de Commissie ervan uitgaat dat hetgeen Verzekeraar heeft aangevoerd, juist is. Dit betekent dat geen grond bestaat om de gestelde tekortkomingen van de Adviseur aan Verzekeraar toe te rekenen. De eventuele tekortkomingen van de Adviseur kunnen niet leiden tot aansprakelijkheid van Verzekeraar en zij behoeven daarom verder geen bespreking.

Geen vernietiging van de overeenkomst

4.2 De Commissie volgt Verzekeraar in zijn stelling dat een eventuele vordering tot vernietiging van de Verzekering (vanwege dwaling) is verjaard. De Verzekering is in 1996 tot stand gekomen waarna Consument maandelijks premie is gaan betalen. Consument was er derhalve van op de hoogte dat de Verzekering was afgesloten.

Hoewel Consument stelt dat zij nooit een offerte of de toepasselijke voorwaarden heeft ontvangen, vindt de Commissie het aannemelijk dat binnen enkele maanden na aanvang van de Verzekering in ieder geval de polisbladen aan Consument zijn verstrekt. Consument heeft dit ook niet betwist, maar in de onderhavige procedure slechts gesteld alleen (nog) de beschikking te hebben over de polisbladen uit 2003. De Commissie is van oordeel dat het voor Consument in ieder geval vanaf het moment dat zij de polisbladen ontving duidelijk moet zijn geweest dat dat zij een Verzekering had afgesloten waarbij een deel van de premie voor risico van Consument zou worden belegd en dat daarbij kosten in rekening zouden worden gebracht. Voor zover Consument heeft gesteld dat zij daar-over bij aanvang van de overeenkomst in dwaling verkeerde, had zij ten minste na ontvangst van de polisbladen - hetzij in1996, maar in ieder geval in 2003 - binnen drie jaar, een vordering tot vernietiging van de overeenkomst moeten indienen, of de verjaring van haar vordering tot vernietiging moeten stuiten. Door dit niet (tijdig) te doen is de vordering tot vernietiging van de Verzekering op grond van dwaling verjaard.

Vordering tot schadevergoeding

4.3 Wat betreft de vordering tot schadevergoeding van Consument, heeft Verzekeraar zich beroepen op artikel 3:310 lid 1 BW. In dat artikel staat, voor zover hier van belang, dat een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart door verloop van vijf jaren na aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon zo worden opgevat dat het hier gaat om een daadwerkelijke bekendheid, zodat het enkele vermoeden van het bestaan van schade niet volstaat. De verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de door hem geleden schade in te stellen. Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 24 januari 2003 (te vinden op www.rechtspraak.nl onder nummer ECLI:NL:HR:2003: AF0694). Daarvan zal sprake zijn als de benadeelde voldoende zekerheid – die niet een absolute zekerheid behoeft te zijn – heeft verkregen dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon. De hiervoor genoemde regels zien op gevallen waarin de benadeelde onbekend is met of redelijkerwijs in onzekerheid verkeert over het bestaan van schade, de oorzaak van de schade of de voor het ontstaan van de schade verantwoordelijke persoon. Deze regels houden niet in dat voor het gaan lopen van de verjaringstermijn is vereist dat de benadeelde – behalve met de feiten en omstandigheden die betrekking hebben op de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon – daadwerkelijk bekend is met de juridische beoordeling van die feiten en omstandigheden. Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 26 november 2004 (ECLI:NL:HR:2004:AR1739). Dit betekent evenmin dat is vereist dat de benadeelde steeds ook met de (exacte) oorzaak van de schade bekend is.

Zie uitspraak van de Hoge Raad van 20 februari 2004 (ECLI:NL:HR:2004:AN8903). Het antwoord op de vraag op welk tijdstip de verjaringstermijn is gaan lopen, is afhankelijk van alle ter zake dienende omstandigheden. Zie uitspraak van de Hoge Raad van 14 november 2014 (ECLI:NL:HR:2014:3240).

4.4 Omdat Verzekeraar zich erop beroept dat de vorderingsrechten van Consument zijn verjaard, rust op hem de last de feiten en omstandigheden te stellen en zo nodig te bewijzen waaruit kan volgen dat en wanneer de verjaringstermijn is gaan lopen. Met andere woorden Verzekeraar moet stellen (en bewijzen) wanneer Consument bekend is geworden met de door haar geleden schade en de daarvoor aansprakelijke persoon.

4.5 Verzekeraar heeft aangevoerd dat Consument vanaf 2008 jaarlijks (waarde) overzichten van haar Verzekering ontving op grond van de zogeheten Modellen de Ruiter en dat zij daarmee is geïnformeerd over de (hoogte van de) in rekening gebrachte kosten. Ook is Consument in 2012 geïnformeerd over de compensatieregeling, waaruit bleek dat zij in aanmerking kwam voor een vergoeding van Verzekeraar vanwege te hoge kosten. Zij was in 2012 dus al bekend met de schade, die zij nu vordert, en met Verzekeraar als de daarvoor aan te spreken persoon. Consument heeft toen niet bij Verzekeraar geklaagd of anderszins actie ondernomen, bijvoorbeeld door de verjaring van de vordering te stuiten. Zij heeft pas in 2018 een klacht heeft ingediend en dat is dus te laat, omdat de verjarings-termijn van vijf jaar toen al was verstreken.

4.6 De Commissie ziet zich hier gesteld voor de vraag wanneer Consument daadwerkelijk bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon en aldus in staat was een rechtsvordering tot vergoeding van de door haar geleden schade in te stellen. Met deze beoordeling wordt bepaald of en zo ja, wanneer de verjaringstermijn is gaan lopen.

4.7 Voor zover Consument aan haar vordering ten grondslag legt dat Verzekeraar jegens haar is tekortgeschoten of onrechtmatig heeft gehandeld door geen informatie over de in rekening te brengen kosten te verstrekken, geldt het volgende. Verzekeraar heeft Consument vanaf 2008 jaarlijks overzichten gestuurd waarin de waardeontwikkeling van de Verzekering werd toegelicht en waarin uitdrukkelijk werd vermeld welke kosten er in rekening waren gebracht. Daarnaast heeft Verzekeraar Consument op 26 maart 2012 er van op de hoogte gesteld in hoeverre zij ter zake van de inrekening gebrachte kosten werd gecompenseerd. Vanaf dat moment moet Consument geacht worden ervan op de hoogte te zijn geweest dat er bij de Verzekering kosten in rekening werden gebracht, dat Verzekeraar dit (volgens Consument) bij het aangaan van de Verzekering niet had meegedeeld en dat en in hoeverre zij ter zake van die kosten door Verzekeraar zou worden gecompenseerd.

Consument was derhalve ter zake van het thans gemaakte verwijt dat Verzekeraar geen informatie over de in rekening te brengen kosten zou hebben verschaft, in ieder geval in maart 2012 bekend met de door haar geleden schade en Verzekeraar als de daarvoor aan te spreken persoon. Consument had vervolgens binnen vijf jaren nadien, dus uiterlijk op 27 maart 2017 een vordering tot schadevergoeding moeten instellen of de verjaring van haar vordering moeten stuiten. Door dit niet (tijdig) te doen is de vordering tot schadevergoeding op deze grond verjaard.

4.8 Voor zover Consument aan haar vordering tot schadevergoeding ten grondslag legt dat door Verzekeraar ten onrechte kosten in rekening zijn gebracht waarover tussen partijen geen wilsovereenstemming heeft kunnen bestaan, geldt het volgende. Anders dan Verzekeraar meent, is voor verjaring van die vordering niet voldoende dat Consument op de waarde overzichten conform de Modellen de Ruiter vanaf 2008 kon zien welke kosten er in rekening werden gebracht. Het enkele feit dat er kosten in rekening werden gebracht, levert immers nog geen bekendheid met schade op. Daarvoor is ook nodig dat Consument daadwerkelijk bekend werd met het feit dat voor het in rekening brengen van die kosten mogelijk geen grondslag bestond. Pas op dat moment werd Consument daadwerkelijk bekend met de door haar mogelijk geleden schade en Verzekeraar als de daarvoor aan te spreken persoon in die zin dat zij daadwerkelijk in staat was om jegens Verzekeraar een rechtsvordering tot schadevergoeding in te stellen. Nu Verzekeraar niet concreet heeft gesteld op welk moment Consument bekend is geworden met het feit dat voor de in rekening gebrachte kosten mogelijk geen grondslag in de verzekeringsvoorwaarden bestond, kan de Commissie niet vaststellen op welk moment de verjaring van de daarop betrekking hebbende vorderingen van Consument is gaan lopen en dus ook niet of deze is voltooid. Het beroep op verjaring van de vordering op deze grond gaat dus niet op.

4.9 De Commissie stelt vervolgens vast dat Verzekeraar er kennelijk bewust voor heeft gekozen om uitsluitend een beroep op verjaring te doen en verder vrijwel geen inhoudelijk verweer heeft gevoerd tegen de klacht en de vorderingen van Consument. Verzekeraar heeft wel aangevoerd dat de schade niet (juridisch) is onderbouwd. Consument heeft op haar beurt aangevoerd dat zij de schade niet exact kan bepalen omdat zij over onvoldoende gegevens beschikt en daarom bij haar berekening is uitgegaan van verschillende aannames omdat het niet duidelijk is welke kosten Verzekeraar gedurende de gehele looptijd van de Verzekering in rekening heeft gebracht en/of hoeveel overlijdensrisicopremies er zijn toegevoegd of mogelijk onttrokken aan de Verzekering.

Verzekeraar heeft ervoor gekozen de Commissie niet te voorzien van de door de Commissie gevraagde relevante stukken zoals bijvoorbeeld het oorspronkelijke aanvraagformulier, de voorwaarden (met kenmerk WE4) of bijvoorbeeld een gespecificeerd overzicht van (de hoogte van) alle ingehouden kosten en premies op de Verzekering. Bij deze stand van zaken kan de Commissie de (daadwerkelijke) schade thans niet vaststellen

4.10 Nu de Commissie niet in staat is om de omvang van de geleden schade nauwkeurig vast te stellen, is het, gelet op artikel 6:97 BW, gerechtvaardigd om de schade te schatten. De Commissie zal daarvoor aansluiten bij eerdere uitspraken van Kifid met betrekking tot het Waerdye product van Verzekeraar, zoals onder andere: CvB 2017-043 en GC 2019-794. Daarbij is geconcludeerd dat op basis van de verstrekte informatie niet over alle in rekening gebrachte kosten wilsovereenstemming heeft (kunnen) bestaan en dat de andere dan de in de productinformatie genoemde kosten(soorten) derhalve niet in rekening gebracht hadden mogen worden.

4.11 In het onderhavige geval moet daarbij uitgegaan worden van de op het polisblad uit 2003 vermelde voorwaarden van Verzekeraar met kenmerk WE4 (hierna: de Voorwaarden), die – zoals bij de Commissie ambtshalve bekend is – qua (kosten)bedingen vrijwel gelijkluidend zijn met de verschillende andere versies van de Waerdye voorwaarden. Dit brengt mee dat de vordering van Consument in die zin zal worden toegewezen dat Verzekeraar de waarde van de Verzekering opnieuw dient vast te stellen, waarbij (naast de TER, zie toelichting hieronder) alleen de (expliciet) in de Voorwaarden vermelde kosten (zijnde de kosten voor administratie en beheer) in aanmerking mogen worden genomen. Voor alle duidelijkheid merkt de Commissie op dat, aangezien de huidige waarde inclusief de vergoeding uit hoofde van de compensatieregeling is, deze compensatieregeling-vergoeding als vanzelf in mindering is gebracht op de door de Commissie vastgestelde schade. Het (positieve) verschil met de huidige waarde dient Verzekeraar vervolgens aan Consument als schadevergoeding uit te betalen door dit bedrag om te rekenen naar extra WE-eenheden (ASR Mix Fonds) en de eenheden toe te voegen aan de Verzekering. Verzekeraar dient bovendien ook gedurende de rest van de looptijd van de Verzekering uitsluitend deze kosten in rekening te brengen.

4.12 Wat betreft de TER (fondskosten) merkt de Commissie op dat de onderhavige Verzekering is gesloten vóór 1 oktober 1998, zodat de op grond van de CRR 1998 op Verzekeraar rustende verplichting Consument te informeren over de fondsbeheerkosten die de respectievelijke beleggingsfondsen berekenden nog niet gold (vgl. CvB 2017-043, overweging 5.17). De fondsbeheerskosten mochten derhalve in rekening worden gebracht.

4.13 De aan Consument te vergoeden kosten van rechtsbijstand door de gemachtigde worden overeenkomstig het door Kifid gehanteerde liquidatietarief vastgesteld op € 200,- (twee punten, tarief III).

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de waarde van de Verzekering herberekent waarbij (naast de TER) alleen de (expliciet) in de Voorwaarden vermelde kosten (zie 4.11) in aanmerking mogen worden genomen. Voor zover Consument met de vergoeding op basis van de compensatieregeling reeds voor het voorgaande is gecompenseerd, kan dat in mindering worden gebracht. Het (positieve) verschil met de huidige waarde dient Verzekeraar vervolgens aan Consument als schadevergoeding uit te betalen door dit bedrag om te rekenen naar extra WE-eenheden (ASR Mix Fonds) en de eenheden toe te voegen aan de Verzekering. Verzekeraar dient voorts ook voor de rest van de looptijd van de Verzekering uitsluitend de TER en alleen de (expliciet) in de Voorwaarden vermelde kosten in rekening brengen.

Daarnaast dient Verzekeraar de kosten voor rechtsbijstand door de gemachtigde van Consument te vergoeden, welke de Commissie conform het liquidatietarief van Kifid heeft vastgesteld op € 200,-.

Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.